

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXV. évfolyam 10 szám. 2014. május 15.

Ára 0,80 lej

Túlterheltségben

Az élet mellékes, másodlagos dolgai kötik le életünk legnagyobb részét. Ezen igaz, de szomorú megállapítás hangsúlyosan körvonalozódott azon az ifjúsági konferencián, amelyen nemrég vettem részt. Nagy ellenségünk, a

A stressz egyre inkább hatalmába keríti az embereket

Sátán gondoskodik arról, hogy az ember ne találjon időt az Úr Jézussal való igaz, bensőséges, lelki-szellemi éltető kapcsolat megteremtésére és fenntartására.

Egyre többet költekezünk, vásárolunk. Ha kell, ha nem. Ezért mindig több pénzre lesz szükségünk. Ha több pénzre van szükségünk, akkor túlóráznunk kell, és kevés szabad időnk marad. Nem lesz időnk, hogy gyermekeinkkel foglalkozzunk. Így a családok hamarosan megsínylik ezt. A családi otthon nem lesz többé biztonságos menedék a túlhajszolt munka után. Autóvezetés közben is sokszor bekapcsoljuk a rádiót vagy a magnót. Otthonunkban bekapcsolva hagyjuk a tévét, a videót és a számítógépet.

Bányai László

(Folytatása a 3. oldalon)

Szemlér Ferenc

Könyörgés szelídségért

Én Istenem! Pótold erőben,
Ami hiányzik még belőlem.
Taníts igédhez igazodni,
Bölcsességben bizakodni.

Nehéz utam néhol egyengesd,
Kenyeret adj – kicsit, de rendest!
Szemem, szájam óvjad a szennytől
S szívemet véd meg az eszemtől.

Ne sújts szörnyű rettenetekkel,
Korbácsodat későbbre tedd el,
Ha majd szárnyaim kinőttek
És nem reszketek már előtted.

Költőd most még kicsi! Csak ember...
Tele ezer ijedelemmel.
Ne légy bírāja!... légy csak apja,
Ki rossz fiát is simogatja.

Együtt veszél véle te is, Kalotaszeg?

Napjainkban ritkán fordul elő, hogy egy lelkész huzamosabb ideig maradjon egy gyülekezetben. A gyülekezetek létszámának a drasztikus apadása, a vidéki iskolák és orvosi rendelők megszűnése egyre inkább megnehezíti falusi életét nem csupán a lelkészeknek, de a gyülekezeti tagoknak is. Körösi László már majdnem négy évtizede végzi a lelkészi szolgálatot a Kalotaszegi Egyházmegyébe kebelezett Nagypetriben. A település lakosai ugyanazzal a problémákkal néznek szembe, mint a legtöbb kalotaszegi, erdélyi gyülekezet: létszápadás, munkanélküliség, vegyes házasság.

Nagypetri első írásos említése 1370-ből, I. Lajos király idejéből származik, ez a felirat így hangzik: *Pos ambe Petri*, ugyanis az írás Kispetribel együtt említi a települést. Korvin János, Mátyás Király fia négy évig birtokolja a települést, aki Szapolyai István nádortól és fiaitól veszi át a birtokot. II. Rákóczi György 1657-es lengyelországi hadjárata után a török-tatár sereg feldúlja Kalotaszeget. Köröspataki Bedő János erről a sötét korszakról így emlékezik meg: „Együtt veszél véle te is, Kalotaszeg, Kiben az ifjúság volt mint virágsegreg. Belőled elvitt nép mostan csak kesereg, Kinek étek-itok az keserű méreg.”

A keserű méreg poharát azóta több ízben is kiitta Kalotaszeg népe.

A nagypetri gyülekezet, akárcsak a legtöbb kalotaszegi település apadó félben van, egyre jobban kiöregszik. A nagyszülők sokszor évekig nem látják a kis unokájukat, akik a jobb megélhetés reményében külföldön vállaltak munkát. A román ajkú szomszédok már korábban kimentek Olaszországba, illetve Spanyolországba, és nem sok idő múlva a magyar református fiatalok is követték őket. Bár a gyerekeiket az itthoni templomban keresztelik meg, és a nagyobb ünnepekre hazatérnek, már nem tudnak aktív szerepet vállalni a gyülekezet életében.

Hover Zsolt

(Folytatása az 5. oldalon)

A közelmúltban újították fel a Marosi Egyházmegyéhez tartozó ludastelepi templomot. Cikkünk a 4. oldalon olvasható.

Barangolások bibliai tájakon

Kádés

Nevének jelentése: szentély, oázisos hely a Sínai-pusztta északkeleti részén, Palesztina déli határvidékén. Először Ábrahám történetében találkozunk vele, amikor ő elúzi Hágárt fiával együtt, hisz nem Izmaél volt az ígélet gyermeke. Hágárnak tehát menekülnie kell, Egyiptom felé veszi az irányt, hisz ő maga onnan származott. A pusztában nem sok esély van a túlélésre, de Isten ott is gondoskodik róluk, egy forrást találnak, amikor már szinte eltikkadtak a szomjúságtól. A pusztta közepén felhangzott Isten szava: honnan jössz és hová mész? S ez a szó azt jelentette: Isten rájuk tekintett és könyörült rajtuk Kádés környékén.

E történet vigasztalás lehet számunkra, amikor nagy nehézségek között vagyunk, amikor lelkileg pusztaság vesz körül bennünket. Amikor úgy érezzük, hogy megaláztak, kitaszítottak. Mi azonban tudjuk: Isten nem feledkezett meg rólunk. Mi nemcsak gondviselő jó Atyaként, hanem Megváltó Istenként is megismerhettük Jézus Krisztusban. Az ilyen helyzetekben forduljunk hozzá, mert biztos segítség lesz számunkra.

Életünk folyamán többször kerülhetünk olyan emberek közé, akik hitetlenek. Mi a küldetésünk ilyen alkalommal? Az, hogy Isten gyermekeként éljünk közöttük, ezt ők előbb-utóbb észre fogják venni, rá is kérdezhetnek hitünkre, cselekedeteinkre, s így áldással lehetünk a nehéz környezetben. Isten megadhatja még azt a kegyelmet is, hogy ilyeneket Hozzá tudjunk vezetni.

Izrael népe mintegy negyven évi vándorlás után elérkezett Kánaán földjének a határához, Kádéshez. Innen küldi ki Mózes a kémeket, és

ide térnek azok vissza. Itt számolnak be útjukról, s mondják el, hogy az ország, amit kikémleltek, szép és gazdag. Példaként felmutatják a gyönyörű szőlőfűrtöt. De azt is elmondják, hogy ennek ellenére az ország bevehetetlen. A városok erős fallal vannak körülvéve, és óriási termetű harcosok vannak ott. A nép megijed. De hála Istennek van két olyan kém is, Káléb és Józsué, akik nemcsak a tényeket látják, hanem Isten ígéletére tekintenek, s hiszik azt, hogy az Úr segítségével el tudják foglalni azt a földet. Tanuljunk meg mi is nem a láthatókra, hanem a láthatatlanokra nézni.

Mirjám, a Mózes nővére itt meg is hal. Róla sok szép dolgot mond el az Írás, hogy a szabaddulás után miként énekelt és táncolt, dicsőítette az Urat. De tudunk róla rosszat is mondani, hisz ő is fellázadt testvére, Mózes ellen, meg is kapta ezért méltó büntetését. Ám hisszük, hogy őt is megtartotta az isteni kegyelem, ami minden gyarlóságánál és a mi gyarlóságunknál és bűneinknél is nagyobb.

Más is történik itt. A nép fellázad, mert nincs vize. Mózes és Áron meghallják a nép zúgolódását. Mit lehet itt tenni? Az Úr azt mondja nekik, hogy szóljanak a kősziklához és az vizet fog adni. De Mózes nem szól a sziklához, hanem megüti azt. Ezt az Úr nagyon rossz néven veszi Mózesről. Ezért sem ő, sem Áron nem mehetnek be az ígélet földjére. Feltehetjük a kérdést: nem túl szigorú büntetés ez? Bizonyára nem, mert az Úr itt nem is annyira az engedetlenséget, hanem a hitetlenséget bünteti. Nem bíztak Isten szavában, kétkedtek benne, s ezért nem fognak bemenni oda, ahova oly nagyon készültek. Persze, jól értsük a dolgokat, ez nem az üdvösségből való kizárást jelentette Mózes és Áron számára, mi hisszük és meg vagyunk győződve, hogy ők bementek a nyugalomba. Talán azért is kellett ennek így történnie, hogy nehogy azt gondoljuk, hogy az üdvösség, az Isten országába való bemenetel a mi érdemünk, mert mi olyan jók és engedelmesek voltunk. Az üdvösség egyedül Krisztus áldozata, az Ő mindhalálig való engedelmissége által adatik. Ez nem jelentheti azt, hogy mi „lazíthatunk”, hanem épp az ellenkezőjét. Az elnyert üdvösség szent életre kötelez minket, de ez számunkra nem kényszer, hanem szívből jövő hála.

Izrael népe Kádésből Edom irányába vonul. Mózes követeket küld Edom királyához, hogy engedje a népet országán békésen átvonulni. A kérést Edom kétszer is elutasítja, megtagadják Izráeltől a vendégszeretetet, sőt mi több, még meg is fenyegetik őket. Így Izrael népe

A megbocsátásról

Fáradtan igyekezett az iskolából hazamenni Marcika. Útközben benézett a Kristóf bácsi boltjába. Itt szokott csokit és cukorkát vásárolni. A bolt üres volt, sehol egy lélek. Nézegett, mit is vegyen. Az egyik doboz banánfűrtjei csábítóan mosolyogtak rá. Gyors mozdulattal táskájába csúsztatott egy banánt. El akart osonni, de ekkor észrevette a háta mögött Kristóf bácsit. Nagyon dobbant a szíve. Arca vörös lett szégyenében. A táskájába nyúlt és Kristóf bácsinak odaadta az elloptott banánt.

Kristóf bácsi elővette zsebkését, a banánt meghámozta, és darabokra vágta. Adogatni

kezdte Marcikának. De a banándarabok semmiképpen sem akartak lemenni a torkán. Nagyon megségyellte magát. Egy belső hang állandóan ezt sította: „Tolvaj vagy!” Síró, elhaló hangon ezt kérdezte: „Kristóf bácsi, meg tud nekem bocsátani? Soha többé ilyet nem teszek!” Kristóf bácsi mosolyogva válaszolt: „Igen, megbocsátok. Tudom, hogy állni fogod a szavad. Ami történt, arról többé ne beszéljünk.”

Kristóf bácsi bölcsen cselekedett, gyakorolta a megbocsátás evangéliumát. Jézus erről így tanít: „Mert, ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok”. (Mt 6,14)

Bányai László

Bibliaolvasó kalauz

Június

1.	V	3Móz 7	Róm 3,21–31
2.	H	3Móz 8	Róm 4,1–12
3.	K	3Móz 9	Róm 4,13–25
4.	Sze	3Móz 10	Róm 5,1–11
5.	Cs	3Móz 11	Róm 5,12–21
6.	P	3Móz 12	Róm 6,1–11
7.	Szo	3Móz 13	Róm 6,12–23
8.	V	3Móz 14	Róm 7,1–13
9.	H	3Móz 15	Róm 7,14–25
10.	K	3Móz 16	Róm 8,1–17
11.	Sze	3Móz 17	Róm 8,18–30
12.	Cs	3Móz 18	Róm 8,31–39
13.	P	3Móz 19	Róm 9,1–13
14.	Szo	3Móz 20	Róm 9,14–33
15.	V	3Móz 21	Róm 10,1–13
16.	H	3Móz 22	Róm 10,14–21
17.	K	3Móz 23	Róm 11,1–16
18.	Sze	3Móz 24	Róm 11,17–24
19.	Cs	3Móz 25	Róm 11,25–36
20.	P	3Móz 26	Róm 12,1–8
21.	Szo	3Móz 27	Róm 12,9–21
22.	V	Zsolt 73	Róm 13,1–7
23.	H	Zsolt 74	Róm 13,8–14
24.	K	Zsolt 75	Róm 14,1–12
25.	Sze	Zsolt 76	Róm 14,13–23
26.	Cs	Zsolt 77,1–10	Róm 15,1–13
27.	P	Zsolt 77,11–21	Róm 15,14–33
28.	Szo	Zsolt 78,1–31	Róm 16,1–16
29.	V	Zsolt 78,32–55	Róm 16,17–27
30.	H	Zsolt 78,56–72	2Kor 1,1–11

nem mehet a kívánt irányba, kerülő úton kell vonulni. Isten minket is kerülő utakon vezet, nem arra, amerre mi elgondoltuk, vagy akarunk. Nem mindig a legkönnyebb és legrövidebb úton megyünk az üdvösség felé. A hitünk számára nem kis próba, amikor kerülő utakon vezet minket. De tudhatjuk, hogy a kerülő utak is javunkat és üdvösségünket szolgálják. Nem az a fontos, hogy könnyű vagy nehéz úton vezet minket Isten, hanem az, hogy Ő velünk van, s ezt főleg a nehéz és kerülő utakon tapasztaljuk meg. Nem az útvonal a fontos, hanem az, hogy megérkezzünk a célba, s ezt az Úr nekünk is megígérte.

Próbák egymás után: Mirjám meghalt, Mózes nem mehet be az ígélet földjére, Izraelnek kerülő úton kell haladnia. S Áronnak is meg kell halnia. Mózes azt a parancsot kapja Istenről, hogy Áronnal és az ő fiával, Eleázárral együtt menjenek fel a hegyre. Izrael nem marad főpap nélkül, mert a főpapi ruhát az apa átadja fiának. Isten az Ő tervét ebben a világban nemzedékekben valósítja meg. De Áron, Eleázár és a többi földi főpap csak előképek, akik a mi egyetlen Főpapunkra, Jézus Krisztusra mutatnak. Ő bemutatja az egyszeri és tökéletes áldozatot, s mi ezért mehetünk be majd a mennyei Kánaánba. Ő és az előttünk járt nemzedékek már megérkeztek, a maga idejében mi is meg fogunk érkezni hozzá.

Olvasandó igék: 1Móz 16,14, 20,1; 4Móz 13,26, 20,1.14.22.28, 27,14; 2Kor 4,18.

Lőrincz István

Túlterheltségben

(Folytatás az 1. oldalról)

Minden bevásárlóközpontban, üzletben, étteremben testet-lelket felkorbácsoló hangos zenét hallhatunk. Lelkünket nyugtalanító, hiábavaló hírekkel, gondolatokkal terheljük, így nem vagyunk képesek meghallani a halk és szelíd hangot, és ezáltal megszakadhat a Krisztussal való élő kapcsolatunk.

El vagyunk halmozva képes magazinnokkal, folyóiratokkal. Az izgalmasnak tűnő reklámok elrabolják szabad perceinket. A reklámkatalógusok honlapjai, szerencse- és szórakoztató játékaik elő-

nyösnek látszó ajánlatokkal és mindenféle hiú reménységgel kecsegtetnek, ami merő hiábavalóság. A karácsonyi túlzott ajánlatozás eltéríti gyermekeinket attól, hogy meglássák a karácsony igazi értelmét és jelentőségét. A húsvéti nyuszik halmaza nem beszél Jézus feltámadásáról és az Ő bűn és

halál feletti hatalmáról, a halálon túli életéről, az üdvösségről.

Üdüléseink, nyaralásaink alkalmával túlhajszoljuk magunkat a szórakozásban, és kimerülten térünk haza. Elfelejtünk kimenni a természetbe, ahol Isten teremtett világát megcsodálhatjuk. Túlzsúfoljuk életünket jónak látszó célkitűzésekkel, így nem marad időnk lelki életünk gyarapítására, növelésére. Mivel nincs időnk keresni, kutatni s követni Jézus akarát, tanítását, ezért a haszontalan túlterheltségben kárt vall családunk, egészségünk.

Túlterheltségben szenved ifjúságunk és az élet mellékes, másodlagos dolgai kötik le életünket. Jézus óva int a túlvilágias lelkelettől, élettől: „Ne

gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsdá és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják... Keressétek először Istennek országát és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” (Mt 6,19.33)

*Elfelejtünk kimenni
a természetbe,
ahol Isten teremtett világát
megcsodálhatjuk.
Túlzsúfoljuk életünket
jónak látszó célkitűzésekkel,
így nem marad időnk
lelki életünk gyarapítására,
növelésére.*

Születésnap köszöntő – avagy „selfie”-d vagy-e, vagy te magad?

Ismeretes – én is a Facebookon láttam meg – ahogy Nelson Mandela temetésekor Obama okos telefonjával képet készít magáról a mellette ülő hírességekkel. Mintha nem egy ember temetésén lenne, hanem a mindenható Facebookon. Ez most a divat, az önfotózás, amire nemrég új szót alkottak angolul: „selfie”, és ami az év szava lett 2013-ban. A Facebook tele van ezekkel az úgynevezett „selfie” mobil-önarcképekkel.

A self-ből képzett szó lefordíthatatlan, önöske, magamocská vagy valami efféle bárgyúsággal lehetne visszaadni. De nem is kell. Lényegtelen, hiszen az angol szó mindegyikre tökéletesen megfelel. Vajon kit ábrázol mindez? Vajon az én vagyok-e? Mert az arcom láthatatlan, tessék csak megnézni az enyémet például a Facebookon, nos, ki vagyok? Megszületésem – egyediségem kihirdetése volt a világnak. Mert minden ember különbözik a többitől, és éppen ott, ahol különbözöm, ott vagyok a többinél értékebb. De ha annyira egyedi vagyok, ki veheti észre ezt az egyediséget? Mert a többi hiúsága miatt vak: éppen a tőlük való különbözőségem mentén nem akar minderről, vagyis az igazán értékes voltomról tud-

mást venni. Akkor éppen az egyediségem teszi lehetetlenné annak kihirdetését, hogy megszülettem, hogy egyedi vagyok?

Pedig egyedi vagyok, csak az a baj, hogy hiúságom hamarabb hiszi el, még mielőtt értéktudatom felfogná, és gyönyörködni kezdene egyediségem titkában. Értéktudatomnak másokon kellett volna gyakorolnia a gyönyörködést. De ezt irigy hiúságom megakadályozza. Hiúságom sürget, add meg magad az önáltatásnak: látni akarom egyediséged! Holott pont az, ami bennem egyedi, pont az, amit más nem láthat: láthatatlan lényem az

Barack Obama és a selfie. Az amerikai elnök Nelson Mandela temetésén nevető arccal készít magáról mobiltelefonján fényképet

Félelem

Félek! – mondta valaki nemrég egy telefonbeszélgetésünk során. Félek! – felelte, ismételte a biztató szóra. – Félek, mert már nem tudom, ki az ellenség és ki a barát.

Úgy harangozta be magát korunk, hogy a félelmet nyugodt szívvel a sutba dobhatjuk. Megfelelkezhetünk róla, mint régmúlt idők jellegzetességéről, melyet a jelen már alig-alig ismer.

Éppen ezért, abban a pillanatban nem is tudtam egészen komolyan venni. Pedig egy mélyből felszakadt segélykiáltás volt. A lélek S.O.S.-jelzése. Egy olyan kiáltás, amely hiába keresi a biztonságot, mindenütt reá rohanó farkast lát. Egy Krisztusba kapaszkodó lélek, aki másokat bátorít, de mire önmagára kerülne a sor, elfogyott tőle a gyógyszer, a lélek nyugalma...

Félek! – itt visszhangzik fülemben azóta is a kiáltás, a szó, segítségre várva.

Az önnyugtatás korát éljük. Azt mondjuk a másoknak, a bajban lévőknek: no para (ne félj)! Biztonságban vagy, majd udvariasan hátralepünk, nehogy ránk fröccsenjen a kiömlő vér, s nyugodtan marcangolják áldozatukat az ordasok. Akik ma is átszellemült nyájas arccal járnak, lépes méznek, békességszerzőnek árulják magukat, s kegyes hajbókolással közelítenek.

De ma is hátból támadnak.

Fábián Tibor

fáradt lábamat meg nem mostad, meg nem törölted, fejemre olajat nem töltöttél, ez az asszony most mindezt megteszi.

Amit ő tesz, bűnét-esendőségét őszintén elgyászolva, azt én egyedi módon szeretetnek értékelem. Ezzel nemcsak látható és értékelhető tetteit, hanem őt magát, ezt a láthatatlan csodát, ahogyan megnyilvánul, ezt is elismerem és értékelem. Egyedi lényében ismerem el őt, igazi és hiteles vendéglátómnak tartom őt e világban, ahol nekem nem lehet helyem.

Jézus selfie-ét nem lehet kitenni a Facebookra, mindenki másét igen. Mikor az Isten arcására teremtett Kain megöli testvérét, Ábelt, Isten azonnal rákérdez: Hol van a te testvéred? Miért haragszol? Miért csüggesztetted le a fejed? (1Móz 4,6) Az eredeti héberben: miért „ejtetted le” az arcodat? Jézus arca nincs a Facebookon, Ő az övét nem ejtette le, neki nincs hiú selfie-je. „Aki engem lát (Fülöp), látja az Atyát. Hogyan mondhatod te: Mutasd meg nekünk az Atyát?” (Jn 14,9). Én pedig azóta látom-megláthatom az Ő arcában minden ember arcát, a te arcodat is, sőt még az enyémet is. Szép vagy, szépek vagyunk, Isten-arcúak, úgy, ahogy vagyunk, láthatatlanul.

Horváth Levente

A kálvinizmus az üldözött kisebbségek vallása

„A jubileumok lehetőséget teremtenek arra, hogy kiemeljük azokat a számunkra fontos dolgokat, amelyek a történelem folyamán nem halványultak el, amelyeknek ma is mondanivalójuk van. Fontos, hogy tudatosítsuk: azoknak a munkája, élete, akik előttünk jártak, beépült a mi életünkbe is. Fontos visszatekintünk, megvizsgálunk műveiket és ezekből táplálkozunk” – mondta **Kató Béla** püspök azon a kolozsvári sajtótájékoztatón, amelyen az Erdélyi Református Egyházkerület és az Agnus Rádió közös, Kálvin életét és munkásságát ismertető kampányát mutatták be a nyilvánosságnak.

A Magyar Református Egyház 2009-ben indította el a Kálvin Emlékéveket, az 5 éves jubileumi rendezvénysorozat 2014-ben ér véget. Az egyházkerület július 10-én zárja az emlékéveket, ekkor avatják fel Kálvin egész alakos szobrát Sepsiszentgyörgyön, a református templom melletti Kálvin téren.

„Azt szeretnénk, hogy ne csak szoborállítás legyen, hanem egy sokkal nagyobb, tömegeket megszólító rendezvénysorozattal mozgassuk meg a közösségünket. Ezért kezdjük el a Jean Calvin istenfő város rendezvénysorozatát. Különösen a fiatalok felé akarunk fordulni, őket akarjuk bevezetni abba az örökségbe, amit Kálvintól kaptunk” – válaszolta a püspök.

Kató Béla hangsúlyozta, Kálvin munkásságának ma is van aktualitása. Azok a problémák,

amelyekkel ma a társadalom küzd, Genfben is kérdésként merültek fel, akár a bevándorlásról, akár gazdasági kérdésekről beszélünk. Kálvin Genfben meghatározta a tisztességes profit fogalmát is 10 százalékban, azaz nem vetette el a vagyonszerzés gondolatát, de gátat szabott az uzsorászkodásnak, gondot viselt a szegényekre, befogadta a menekülteket.

Ősz Sándor Előd egyházkerületi levéltáros előadásában Kálvin és Erdély kapcsolatát boncolgatta. Kálvin megosztotta az embereket, ugyanakkor az európai reformáció legvilágosabb elméje volt. A kálvinizmus az üldözött kisebbség hitvallása – fogalmazott **Ősz Előd**, aki szerint a református egyház azért nevezhető ma is kálvinistának, mert az egyetlen olyan közösség Európában, amely a genfi zsolttárolat énekl. Ugyanakkor Erdély azért is különleges, mert az itteni reformátusok az egyetlenek, akik minden istentiszteleten elmondják Kálvin bűnvalló imáját, s a liturgia is kálvini hagyományokra alapoz.

Kiss Gábor, az Agnus Rádió főszerkesztője elmondta: az egyházkerület és a rádió egy rendezvénysorozatot indít útjára, amelynek célja megmutatni a reformátor munkáját, amelynek mondanivalója ma is aktualitással bír. A rendezvénynek része három-három előadás és kerakasztal-beszélgetés is, amelyeknek Kolozsvár, Marosvásárhely és Sepsiszentgyörgy ad

otthont. Ugyanakkor a román közönség felé is nyitni akarnak: négy román nyelvű rádióműsor is készül a rádió stúdiójában. Ezeknek a szöveges átiratát is fel fogják ajánlani román média-intézményeknek.

A programsorozathoz szervesen kapcsolódik három pályázat is. Ezeknek célja, hogy egyrészt az egyházhoz tartozókat elgondolkodtassa, hogy miként jelenik meg Kálvin munkája ma az egyház és gyülekezet életében, ugyanakkor az egyházon kívülieket is megszólítja. Olyan művészi alkotások elkészítését várják, amelyek arra ösztönzik a pályázókat, hogy Kálvin munkásságával megismerkedjenek. A pályázat ugyanakkor gyerekeknek is szól: Mivel közlekedne ma Kálvin? – teszi fel a kérdést azoknak a gyerekeknek, akik legön fogják bemutatni ezt. A harmadik pályázat az egyházmegyéket, egyházközségeket, ifjúsági csoportokat célozza meg. Ennek keretében „Kálvin mellett kell kampányolni”. A cél: minél több embert meggyőzni arról, hogy a Kálvin által hozott rendelkezések, elvek nemcsak Genfben hoztak jó változásokat, hanem a mi városunk, falunk, egyházmegyénk életében is szükség van ezekre.

Kiss Gábor elmondta, a három pályázat eredményeit július 10-én, a Kálvin-szobor felavatása után fogják bemutatni, a kiállításon a művészeti pályázatra beérkezett alkotások fognak szerepelni. A pályázatok részletei a <http://reformatus.ro/jeancalvin.html> oldalon olvashatóak.

Megújult a ludastelepi templom

Megújult a Ludastelepi Református Egyházközség temploma. A gyülekezet április 27-én istentisztelet keretében adott hálát azért, hogy sikerült a templomot renoválni, az istentiszteleten Lőrincz János, a Marosi Egyházmegye esperese és Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke szolgált.

Kató Béla igehirdetésében elmondta, csodák nem csak a bibliai időkben voltak, ma is vannak. Csupán szívünket kell megnyitnunk, hogy ezeket észrevegyük. A püspök szerint ez az egyházközség is csodát vitt véghez, hiszen egy nem nagy múlttal rendelkező gyülekezet újította fel templomát.

Kató Béla a Jóás király történetével hasonlította össze a ludastelepi helyzetét. Elmondta, az igében Jóás azt tette, amit igaznak tartott, ugyanezt tette 30 évvel ezelőtt a ludastelepi gyülekezet is. A hívek annak ellenére, hogy nem volt engedélyük az építkezésre, mégis felépítették a templomot.

A történetben azt olvassuk, hogy a felújítás közben megtalálták a Szentírás is, amely ma is fontos szerepet kap a közösségeinkben. Jóás idejében az ige olvasásának köszönhetően a közösség elindult Isten felé, ugyanez történt a reformáció idejében is.

„A Szentírás az életünk alapja, ebben gyökerezik a hitünk, benne az élő Istent ismerhetjük fel. Amikor felújították a templomot, elérték a célt, majd ez a cél eszközzé vált. Az igében szereplők, miközben a templomot újították, közben Istennel is rendezték a kapcsolatukat. Sokszor, amikor elvégzünk valamit, hátradőlünk. Egy ilyen feladat elvégzése után nem gondolunk arra, hogy csak az eszközt tudtuk megvalósítani, a célt azonban szem elől tévesztjük. Isten azonban rávilágít arra, hogy ennek az eszköznek mi lehet a gyümölcse. Fontos, hogy a gyülekezet saját magának is megfogalmazza, hogy mi a cél” – emelte ki a püspök, aki szerint négy célt lehet megfogalmazni: a templom helye lehet

annak, hogy az ige tudományában elmélyedjünk, lehetőséget nyújt, hogy az úrvacsorában részeselegyünk a gyülekezet, környezet lehet arra, hogy egymást segítsük és az imádság helye legyen, hiszen a közösségben elmondott ima erősíti a közösséget, és a hétköznapi életben is visszahat.

„Ez a gyülekezet, amikor templomot épített, renovált, lehetőséget adott, hogy az, aki bejön, megmaradjon ősei hitében. Az eszköz elkészült, de újból meg kell fogalmaznunk, hogy mi a célunk, mit akarunk ezzel az eszközzel elérni. Ha megüresedett életünket hozzuk a templomba, minden alkalommal megkapjuk azt a töltetet, amely életünk kiteljesítéséhez szükséges” – mondta **Kató Béla**. A püspök szerint ugyanakkor a ludastelepi gyülekezet jól vizsgázott a hitéből, amelyért az egész egyház hálát ad Istennek, de ugyanakkor arra is figyelmeztetett, hogy csak az aktuális gyülekezet az, amely az újítással ezután foglalkozhat, az új generációk felelősége lesz, hogy ezt a teret újból funkcionálissá tegye.

Az ünnepi istentisztelet után több köszöntő is elhangzott, amelyben mindenki Isten áldását kérte a gyülekezet tagjaira.

Kiss Gábor

Együtt veszél véle te is, Kalotaszeg?

(Folytatás az 1. oldalról)

Sajnos arra sincs sok remény, hogy valaha szülőfalujukba visszaköltözzenek.

A Nagypetri Egyházközség 1606-ban vált önálló református gyülekezetté. A templom a jelenlegi formáját a 15. században kapja. A festett kazetták 65 százalékát Zilahi Asztalos István készíti, ami unikumnak számít, hisz sem Magyarországon, sem Erdélyben nem maradt fenn máshol munkája. Az értékes kazettákat nemrég Mihály Ferenc restaurátor újíttotta fel. A templom tornyában egykor két harang volt, a nagyobbikat a nagyszebeni királyi parancsnokság rekvirálta, négy koronát fizetve érte kilogrammonként. Helyébe a gyülekezet 1924-ben egy másik harangot öntetett, melyen a következő felirat olvasható: *Élőket hívom, holtakat siratom*. A kazettás mennyezeteken kívül a templomot, illetve a templomkertet is sikerült felújítani, ami még hosszú ideig konzerválta az értékes középkori épületet.

Az elhaló anyanyelv

Körösi László lelkipásztor 37 esztendeje szolgál a gyülekezetben, és nagyon eredményesnek tartja a gyülekezeti munkát, amit a hívekkel együtt végeztek.

– A gyülekezettel vállvetve minden évben igyekeztünk valamit megvalósítani. A templom felújítása mellett talán a legnagyobb gyümölcse a munkánknak a gyülekezeti terem felépítése volt, ami 1999-ben készült el.

Az imaház épületében a 120 férőhelyes imaterem mellett még három vendégszoba, és az alagsorban berendezett szociális terem is van. Az istentiszteleti alkalmakon kívül, keresztlőket, egyéb családi alkalmakat is rendezhetnek az épületben a gyülekezeti tagok. Az istentiszteleteket a nyári időszakban a templomban tartják, és szeptembertől áprilisig a gyülekezeti teremben. Az idősek közül néhányan azt szerették volna, ha egész évben lent, a gyülekezeti teremben tartják az istentiszteleti alkalmakat,

ám a lelkipásztor nem szeretné, ha múzeumválna a templom, ezért – ameddig lehet – azt is használja a gyülekezet.

A lelkipásztor 14 esztendeje foglalkozik falusi turizmussal, ekkor épült fel az a panzió, ahol rendszeresen vendégeket fogadnak. Az alkalmi vendégek mellett olyan csoportoknak is adnak szállást, amelyek már rendszeresen szerveznek találkozót a településen. Ilyen például az a festőművészekből álló csoport, akik több mint tíz éve szerveznek alkotótáborot Nagypetriben.

Egészen a kilencvenes évekig, a gyülekezet körülbelül háromszáz lelket számlált. Azóta sajnos az elköltözések, az elhalálozási arány növekedése miatt már az egyházi nyilvántartásban csak 210 lélek szerepel. A lélekszám drasztikus apadását jelzi, hogy csupán hét gyermek vesz részt a vallásos oktatáson. A vegyes házasságokból született gyermekek már egyáltalán nem, vagy csak alig beszélnek magyarul. A konfirmációi előkészítőknél a lelkésznek ezért először magyarul kell megtanítania ezeket a gyereket.

Egészen 1990-ig Nagypetri a Szilágysomlyói Egyházmegyéhez tartozott. Ekkor történt meg az egyházmegyei határok újjaalakulása, amikor a gyülekezet Kalotaszeghez kapcsolódott.

– Ezzel a változással új lehetőségek is adódtak, új lendületet vett az egyházi élet is. Bár a szívem inkább az előző egyházmegyéhez húzott volna, hisz ott már mélyebb barátságok is szövődtek, mégsem maradtam ott.

Egyértelmű volt, hogy Nagypetri – mint a kalotaszegi tájegység peremvidékéhez tartozó település – az újonnan megalakult egyházmegyéhez csatlakozik.

A felebarát tisztessége

Körösi László és felesége az egyik művésztelep megnyitása alkalmával

A lelkipásztor szerint a papi hivatáshoz való hozzáállás nem sokat változott ezalatt a négy évtized alatt. – Bár a világ felfogása változik, a politikai rendszerek néha megbuknak, azért az ige üzenete mindig ugyanaz marad. A mostani fiatal lelkészek talán képzetebbek, hisz a modern kor elvárásai néha megkövetelik, hogy egy lelkész több mindenhez értsen, de azért az evangéliumhoz ugyanúgy ragaszkodnak, mint elődeik

– véli **Körösi László**. Természetesen családások mindig érik az embert, magánemberként és lelkészként is. Amikor a lelkészek kötelező átvizsgálásakor kézhez kapta a dossziéját, több egykori barátjáról, lelkész kollégájáról tudta meg, hogy jelentéseket írtak róla.

– Amikor átböngésztem a listát, mely a rólam jelentést író személyek nevét tartalmazta, nagyon örültem, hogy nem derült ki már annak idején az igazság róluk. A keserű poharat talán akkor nem tudtam volna olyan könnyen lenyelni. Annyi év után azonban már megbocsátással tudok erre az időszakra visszagondolni.

A lelkészi szolgálat sok mindenben változott, úgy ahogyan maga a világ is átalakult az elmúlt fél évszázadban. Az evangéliumi parancs azonban most is, mint egykor, ugyanaz maradt. Bár a diktatúra, és a régi rendszer módszerei megbuktak, a kísértés, hogy felebarátainknak, kollégáinknak ártsunk, a mai napig megmaradt. Nagyon könnyű másoknak ártani, és nem mindig képes az ember a Szentírás, a hitvallás szavának engedni, mely arra buzdít, hogy: *a törvénykezésben és egyéb dolgaiban az igazságot kedveljem, őszintén kimondjam és megvalljam, és felebarátom tisztességét és jó hírnevét tőlem telhetőleg megoltalmazsam és előmozdítsam*. (Heidelbergi Káté, 112. kérdés)

Gyülekezeti ház Nagypetriben: számos esemény helyszíne

Miért szorgalmas templomba járó a Microsoft birodalom alapítója?

A multimilliárdos Bill Gates a hit értelemadó erejéről, a világ szépségéről, a zöld forradalomról...

Amerikáról sok mindent elmondtak, meg hírlik is onnan és az Egyesült Államokról jó és rossz egyaránt. De az, amit a Microsoft informatikai birodalom alapító tulajdonosa és a világ egyik leggazdagabb embere, Bill Gates mondott egy nemrég adott interjújában, meglepte még a jól informált „amikát” is. De mi lenne stílusosabb ennél, hiszen az informatikai forradalom „kirobbantója” mondta, amit mondott. Hiszen olyan dolgokról szolt, amiket csak legszűkebb környezete ismert. Illetve: tény, hogy mondott ő már közvélemény-pukkasztásként ilyet is, meg olyat is, hogy vallásos, de agnosztikus, meg mondták róla, hogy zsidó, mások, hogy konvertált, és ateista... Szóval, ahogy lenni szokott „híres és irigyelt emberek” esetében, a hírkacsa rendszeren repdes körülötte. Ő pedig családjával együtt szorgalmas templomba járó. A még mindig inkább protestáns országnak számító USA-ban katolikus közösségbe jár. Eredetileg kongregacionalista, református gyülekezetbe tartozott. Úgy látszik, felesége kedvéért „váltott”, de hogy a váltás valójában megtörtént, ez az Úr titka...

A vallás erkölcsi szerepe szuperfontos

Ami viszont nem titok: a Rolling Stone nevű amerikai lap kulturális rovatában nemrég teljes oldalas interjút készített vele Jeff Goodell. Sok mindenről beszélgettek, nem kerülték meg az erkölcsi kérdéseket, valamint az „istenkérdést” sem. A számítógépek és a laptopok világbirodalmának alapítójaként és 2008-ig fejeként ma is nagyon fontosnak tartja az emberek erkölcsi gondolkodásának és magatartásának a fejlesztését, morális pallérozását. Ebben a vallásnak elsőrendű szerepe van. Így fogalmazott az interjújában: „Szuperfontos a vallás morális rendszere. Nekem sok minden

jutott ezen a világon, ezért is alapvető kötelességemnek tartom, hogy segítsen csökkenteni a világszerte sok gond és dráma forrását, az egyenlőtlenséget.” Az egyenlőtlenség felszámolása a vallásos, illetve a keresztyén hit következménye is.

Lenyűgöző a teremtett világ szépsége és értelme – sok minden ellenére

Van értelme hinni Istenben, sőt, maga a hit segít abban, hogy megtaláljuk életünk s az élet értelmét – fogalmazott Bill Gates. Keresztyén eleink a földi lét értelmének ezt a triáoszt jelölték ki: Isten, a világ és önmagunk megismerését. A brit evolucionista biológus, Richard Dawkin nézetét, jóllehet ez a tudós ateista, Gates legalább annyiban mégis osztja, hogy a világnak, azaz az embereknek szükségük van teremtésmítoszokra. A tudomány a múltban sok téves magyarázatot adott a természetről, mert éppen „mítosztalanítani” akarta. Márpedig a teremtett világ titokzatossága és szépsége elképesztően lenyűgöző tud lenni, és nincs olyan tudomány, amelyik maradéktalanul meg tudná mondani, mitől olyan lenyűgöző és szép az a világ, amiben élünk.

A világ leggazdagabb embereit nyilvántartó és publikáló Forbes-listán Bill Gates az élen áll, jelenlegi vagyona 76 milliárd dollár. 2000-ben feleségével, Melindával alapítványt hoztak létre, ami az egyik legnagyobb támogató alapítvány a világon. Ez a Bill & Melinda Gates Foundation. Mit is tesz?

A következő 50 év legnagyobb kihívásai – a zöld forradalmat folytatni kell!

Főként a fejlődő országokban segítenek és finanszíroznak projekteket. Ezek célja

Ady Endre

Volt egy Jézus

Szent elgondolás: volt egy Jézus,
Ki Krisztus volt és lehetett,
És szerette az embereket.

Ő mondta: fegyvert a fegyverrel
Győzni s legyőzni nem szabad:
Jézus volt, Krisztus: legigazabb.

Az emberek úgy elrosszultak
(Hiszen nem voltak soha jók):
Most Krisztus-hitünket csúfolólk.

Pedig ma is élhet. Föltámadt,
Ki Krisztus és nagyon nagy úr.
De él másképpen és igazul.

Járj köztük, drága Isten-Ember,
Tavasza van, nőnek a gazok
S kevesek az igaz igazok.

Úgy látlak, ahogy kigondoltak:
Egy kicsit véres a szived,
De én-szivem egészen tied.

a szegénység felszámolása, de legalábbis csökkentése, nevelési, értékközpontú oktatási programok elterjesztése, ökoprogramok működtetése, az anyák egészségvédelmének támogatása és a védőoltások elérhetőségének a biztosítása, a világhírványokat okozó vírusok elleni harc segítése. Valamint e témákban írt könyvek megjelenítése, kiadói tevékenység. Arra a kérdésre, mi az, ami a legnagyobb szorongással tölti el, Bill Gates válasza egyértelmű volt. Nem egyéni félelmek, gondok, a vagyon megőrzésének vagy növelésének kérdései foglalkoztatják. Nemrég egy tv-beszélgetésben kijelentette: a pénz nem érdeklí – persze, ha valakinek ilyen sok van, mondhat ilyet is. Főként akkor, ha megpróbálja annak egy részét mások, milliók javára fordítani. Korunk két legnagyobb kihívásaként ezt jelölte meg: a klímaváltozás és a terrorizmus elleni küzdelem. Ha nem sikerül megtartani a „zöld forradalmat”, azaz a világméretű közösségi és egyéni felelősséget és önkorlátozást a földön, akkor katasztrofális jövő vár az emberiségre. Ezért „mindent meg kell tenni annak érdekében az elkövetkező 50–100 évben, hogy embermillióknak ne kelljen szembenézniük pusztító járványokkal, vagy a nukleáris, esetleg bioterrorizmus rémével”. S hogy ezt a küzdelmet pénzzel vagy/és kutatással, kongregacionalistaként, reformátusként vagy katolikusként tesszük, másodlagos. A fő dolog, hogy Jézus-hittel, keresztyén erkölcsi elkötelezettséggel és következetesen, az elhívottak és elkötelezettek állhatatosságával tegyük... De legalább imádkozunk az eredményességéért, bárki kezdeményezi vagy dolgozik érte!

Dr. Békefy Lajos

Börtönmisszió: fontos szolgálati terület

A brassói 20+ ifjúság a feketehalmi elítéltek között

A brassói 20+ ifjúság néhány tagja bekerült a feketehalmi börtönbe. Szerencsére nem bűnügy miatt, hanem önszántából. Az akció egy régebben elkezdett projekt része volt, amelynek az a célja, hogy hátrányban élő személyeket látogatunk meg.

A bejáratnál ellenőrzés várt. Különösen arra figyeltek, hogy ne vigyünk be tiltott tárgyakat (pl. mobiltelefont). Több kapun keresztül elvezettek a kápolnába, ahol **Jári Zsolt** lelkipásztor tartott istentiszteletet a keresztre feszítés történetéről. Mi történt a városban? Mi történt a kereszten? És mi zajlott a kereszttel? Az ige hirdető ezekre a kérdésekre kereste a választ. A katonák osztozkodtak a ruhákon, sorsot vetettek rájuk, miközben Jézus értük a kereszten győzelmes csatát vívott. Mint ahogy osztozkodunk mi is az ünnep előtti napokban, hogy kinek mi a feladata, ki mit kapjon. Osztozkodnak a gyerekek a locsoláskor kapott pénzen és édességen, és közben osztozkodnak az érdekcsoportok, hogy mekkora területeket tarthatnak ellenőrzésük alatt most Ukrajnában. Osztozkodás történik váláskor, még az egyetlen gyereket is ketté akarják szakítani. Ugyanakkor folynak a perek, számon tartunk minden sérelmet, minden sértő szót is, és megtoroljuk. Üzletté vált az egész vi-

lág. És sokszor észre sem vesszük, hogy minket is ez a kérdés mozgat: mi hasznom lehet belőle?

A keresztre néző embereknek az lesz az örömük, hogy minket tart számon valaki. Aki azt mondja onnan a keresztről is: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” „Mikor vízen mégy át, én veled vagyok, és ha tűzben jársz, nem égsz meg”, mert éppen a pokol tüzébe ment helyettünk.

Az istentisztelet keretében a *Madárkalitka* című előadással szerepeltünk. A darab kétrészes volt: egy „földi” és egy „szellemi” szimboliztikával bíró rész, amely a Jn 3,16-ra alapult „Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Mély nyomokat hagyó élmény volt számunkra a börtönben levő emberekkel találkozni. Biztonsági okokból személyes beszélgetésre nem nyílt alkalom, viszont a bezártságot, leszűkült életperspektívát, reménytelenséget vagy éppen sötét gondolatokat le lehetett olvasni az arcokról. Különös érzés töltött el, amikor láttuk, hogy az egyik elítélt jól ismer-te az általunk előadott énekeket is. Tudni kell azonban az elítéltekről, hogy nem feltétlenül szocializálódtak egyházi közegben. S a tény,

hogy 24-en eljöttek az istentiszteletre, ki is váltotta egyes társak gúnyoros, ironikus megjegyzését. Rabságban hirdetni a felszabadítás ígését, külön kihívás, hiszen ezen emberek kívülről bekerítve és a társadalomtól elkerítve csak belsőleg, lelkiileg élhetik meg szabadságukat, amelyet viszont Krisztus még nekik is megad.

Műsorunk és ünnepi gondolataink egyik ifjúsági énekünk alapján a következő gondolattal záródtak: „Ajtódnál valaki megáll /.../ Nyisd ki szíved kapuját”, és ne legyünk közömbösek a nagypéntekkel szemben; ne legyünk olyanok, mint a római katonák, akik még egy halott emberből is hasznót akarnak húzni, hanem nézzünk rá és kérjük, hogy bocsásson meg, mert Jézus mindezt miattam—miattad, helyettem—helyetted, értem—érted tette.

Még nem végleges, hogy milyen formában végezhetnénk tovább ezt a szolgálatot, hiszen hivatalos együttműködési szerződést kell a börtönrel aláírni. Sajnos egyházunk nem támogatja a börtönlelkészi szolgálatot, de talán minden egyes ilyen próbálkozás üzenetértékű lehet: fontos ez a szolgálati terület is. A leggyümölcsözőbb példája ennek a váci börtönmisszió, amelynek hatására csökkent a bűnözők visszaesésének aránya, a börtönkórus szereplései pedig országsszerte hirdetik Isten hatalmas megváltoztató erejét.

Pattantys Ede, Jári Zsolt

A diakónia hitből ered

Medgyesi összefogás a gyülekezeti diakóniáért

Nemrég a medgyesi Bornemissza Anna Református Nőszövetség húsvéti vásárt szervezett, amelybe besegített a gyülekezet Lídia-köre és önkéntesek is. Több hónapi kitartó munka után kreatív húsvéti tárgyakat tehetünk a vásárlók asztalára: kézimunkákat, húsvéti asztali díszeket, képeslapokat, továbbá dobozolt házisüteményeket. Az eladott tárgyak összegéből 100 csomagot állítottunk össze a gyülekezet 90 legidősebb tagja és 10 fogyatékkal élő fiatal részére.

Kedves olvasó testvérem! Az irgalmas samaritanus történetét Jézus azért mondta el (Lk 10,30–35), hogy megmutassa: az Istennel szembeni szeretet szorosán össze van kötve a felebaráti szeretettel, és hogy ne szóval, hanem tettel szeressünk.

A keresztyén ember számára értékes példa, hogy az irgalmas samaritanus egyrészt az idejét szánta társára, másrészt feladta kényelmét, és segítette a rászoruló, harmadrészt pedig pénzből is áldozott rá.

Hálát adok Istennek, hogy ma is léteznek emberek, akik tiszta szívből megosztják másokkal azt,

amivel megáldotta őket az Úr. Idejükből adnak, szeretetet osztanak, érdek nélkül dolgoznak, és szívesen adakoznak! Így asszonyaink saját erőből állították össze a vásárt azért, hogy örömet szerezzenek embertársaiknak.

Sajnálatos, hogy a fősvények és az önzők nem akarnak másokkal semmiben sem osztozni. Nem keresztyén szemlélet, ha valaki mindig azt panasolja, hogy elfoglalt, túl fáradt, túl szegény, és a legkisebb mértékben sincs hajlandósága valamiről lemondani azért, hogy a szenvedésben levő embernek segítsen.

Minden gyülekezetnek kötelessége, hogy a szegényekkel és a szenvedőkkel törődjön, még akkor is, ha néha ez áldozatot jelent. A jóindulatnak szeretettel kell párosulnia, mert ez a boldogtalánokat megörvendezteti és föl-emeli. Emlékezzünk az Igére: ha nincs szeretet bennünk, semmik vagyunk.

Kedves testvérem, tégy jó tiszta szívből, ne érdekből! Légy készen kinyújtani segítő jobbodat a rászorulóknak, mert a jószívű adakozót szereti és megáldja az Úr!

Székely Anna-Eli

Egy tányér meleg étel

Így hívják városunkban azt a jótékony akciót, mely a hajléktalanok megvendéglését jelenti az ünnepek alkalmával. Így került sor idén is a Diakónia Keresztyén Alapítvány brassói fiókja által szervezett főttétel-osztásra, melyet a hajléktalanok megsegítése érdekében vezetett be éveken ezelőtt a belvárosi gyülekezet. Legyen mindenki asztalán meleg étel egy évben legalább háromszor, rendszerint a három főünnep alkalmával. Az ételosztás a templom hátsó udvarán történt, a két lelkipásztor irányításával.

Idén a nőszövetség rizses húst adott a hálás nélkülözőknek, mi pedig örömmel néztük, ahogy egyre több ember önzőlk a templom elé. Mi, a brassói ifi tagjai az osztásban segédkeztünk. Örömmel jelenthetjük ki, segítségünkkel kb. ötven hajléktalan feküldhetett le úgy, hogy nem nélkülözte a táplálékot. Természetesen az akció közben a nevetés sem maradt el, és volt olyan, aki pacsizott velünk, sőt olyan is, aki komoly beszélgetést kezdeményezett. Köszönjük az adakozó hívek minden támogatását.

Orbán Stefánia önkéntes

Vágy a magaslati levegőre

Lelkészbeiktatás Bálványosváralján

Ünnepelni gyűlt össze Bálványosváralja lakossága a közelmúltban: a gyülekezet új lelkészének, **Orbán Csabának** a beiktatására került sor. Az ünnepi istentiszteleten **Bányai Csaba** esperes hirdette az evangéliumot, aki az 1Tim 4,12 alapján a lelképásztor példamutató életéről beszélt. A lelkész akkor válhat igazi példaképpé, ha ő maga is Krisztust tartja szem előtt, aki mindannyiunk példaképe – hangsúlyozta az esperes. Igé hirdetést követően **Bányai Csaba** esperes, **Gál Mihály**, **Juhos János**, **Nagy András**, **Nagy Sándor**, **Orbán Attila**, **Prózsa István**, **Szabó Attila** lelképásztorok külön-külön áldást kértek az új lelképásztorra.

A mi hitünk legyőzi a világot, szédítő magaságokba emel. Ebben a győzelemben felülemelkedünk a problémákon, a világ minden gondján – hangsúlyozta igé hirdetésében a beiktatott lelképásztor. – Az emberekben ott van a vágy erre a „magaslati levegőre”, tágabb értelemben a mennybe, a mennysországra, távol a bűntől, a betegségektől, szenvedéstől, széthúzástól. Mindezek elérésének egy feltétele van: hinni. Aki rendelkezik ezzel a hittel, legyőzi a világot, legyő-

zi a múltat. Ebben a felülemelkedésben nincs csoport, nincs pártoskodás, nincs felekezeti hovatarozás, csak Jézus, a Krisztus, találkozás a végtelen szeretettel. Akiben munkálkodik Krisztus, az képes akár a vagyona felét is szétosztani, lásd Zákheus példáját.

Ebben a hitre jutásban segíthet híveinek új, beiktatott lelképásztorunk a külső, látványosabb tevékenységek, építkezések mellett/helyett, hogy valóban egy igazi közösséggé válhassunk. Mert „Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten fia?!”

Ezt követően ünnepélyes keretek között **Bányai Csaba** átadta **Orbán Csabának** a gyülekezet szimbólumait: a Bibliát, az egyház pecsétjét és a templom kulcsát. A köszöntések során felszólalt **Fekete Jenő** római katolikus plébános, **Scrob Nicolae**, az ortodox egyház papja és **László Zoltán** adventista prédikátor. Áldást kértek Istentől itteni szolgálatára és családjára az egyházak közötti jó együttműködés reményében. Ezt követően a beiktatott lelképásztort a testvérgyülekezet képviselői és a vendégek köszöntötték: **Dautermann Margit**, a szabadkai gyülekezet gondnokasszonya, Izsákról a lelképásztor és gondnok, Hollandiából a Waddinxveen gyülekezet képviselője, **Cor de Mos**, Vajasdról **Nagy Ildikó**.

A bálványosváraljai gyülekezet részéről **Kovács Bálint** gondnok köszöntése hangzott el, aki azt kívánta, hogy az együttműködés során soha ne kelljen közvetítő legyen közöttük. A nőszövetség nevében **Réti Rozália** üdvözölte meleg szavakkal a tiszteletes urat és családját az ApCsel 10,33 versével: „...te jól tetted, hogy eljöttél. Most azért mi mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindazokat, amiket Isten néked parancsolt”. Megköszönte Istennek, hogy beteljesült mindaz, amiért „buzgón imádkoztunk, hogy kiválasztottad a nyájad pásztort. A bálványosváraljai gyülekezet új lelkészt kapott, s ő szomjazó lelkeket”. Isten áldását kérte munkájára, hogy tudjon „nevelni jól s összegyűjteni a híveket”, és „nekünk is adj nyitott szíveket, hogy hűséggel szolgálhassunk vele.”

Végezetül a bálványosváraljai és a vajasdi kórus közös biznyságtétele hangzott el **Nagy Bíró Levente** vezényletével, valamint az ifjúsági csoport zenés-verses műsora. Az ünnepi istentisztelet után a kultúrházban terített asztal várta a meghívottakat.

Fülöp Mónika

A Károli Gáspár Református Egyetem pályázatot hirdet

a Tanítóképző Főiskolai Kar székhelyen kívüli, marosvásárhelyi kihelyezett tagozata vezetői tisztségének betöltésére

A megbízandó tagozatvezető feladatköre

- ellátja a kihelyezett marosvásárhelyi képzés képviselőtét;
- irányítja a képzési és igazgatási tevékenységet;
- minden olyan feladatot ellát, amelyet számára a jogszabályok és az egyetemi szabályzatok meghatároznak.

A pályázóval szemben támasztott követelmények:

- minimum 3 év szakmai/vezetői gyakorlat;
- büntetlen előélet és cselekvőképesség;
- vállalja, hogy az Egyetem Alapító Okiratában, szabályzataiban foglaltakat, valamint a vonatkozó egyházi törvényekben foglalt rendelkezéseket megtartja, az egyetem Küldetésnyilatkozatában elfogadott szellemiséget képviseli.

Előny:

- a pedagógusképzés viszonylatában szerzett egyetemi/főiskolai végzettség, vagy zene-művészeti egyetemi végzettség, vagy református lelkészi végzettség.

A benyújtandó pályázatnak tartalmaznia kell:

- a pályázó jelenlegi munkahelyének megnevezését, a pályázó korábbi és jelenlegi munkaköri besorolását, beosztását;
- a pályázó eddigi szakmai, vezetői, oktatói munkásságának, illetve tevékenységének ismertetését.

A pályázathoz kötelezően mellékelendő dokumentumok:

- szakmai önéletrajz;
- oktatói–tudományos, kutatói–szakmai munkájának és eredményeinek bemutatása (amennyiben van);
- diploma, oklevél másolata;
- tudományos fokozatot igazoló oklevél másolata;
- amennyiben rendelkezik vele, három hónapnál nem régebbi erkölcsi bizonyítvány;
- a feladatkör ellátásának, szakmai koncepciójának leírása;
- nyilatkozat arról, hogy a pályázó a pályázati anyagban szereplő személyes adatainak a pályázati eljárással összefüggésben szükséges kezeléséhez hozzájárul, anyagát a vonatkozó jogszabályok és az SZMSZ szerint erre jogosult személyek és testületek megismerhetik;
- minden olyan dokumentum, amelyet a pályázó a pályázata elbírálásának szempontjából fontosnak ítél.

A pályázat benyújtásának helye:

A Kántor-Tanítóképző Főiskola címére (Institutul Superior de Cantori și Învățători 540042, Tg. Mureș str. Revoluției nr. 6.), a Károli Egyetem Rektorának címezve.

A pályázat benyújtásának határideje:

2014. május 30.

A pályázat elbírálásának határideje:

A pályázat benyújtási határidejének lejárta követő 30 nap.

Az alkalmazás várható kezdete: 2014. szeptember 1.

Fájó szívvel, Isten vigasztaló szeretetében reménykedve tudatjuk, hogy a szeretett férj, édesapa, nagyapa, dédnagyapa, testvér,

id. Czirmay Csaba Levente

volt magyarsülyei, nagypetri, magyarvalkói és besztercei lelképásztor földi élete, küldetése, személyére szabott szenvedése április 18-án, 84 éves korában befejeződött. Temetésére április 21-én került sor a besztercei új kápolnából.

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugó lélekkel értesítünk mindenkit, hogy

Kádár Miklós

nyugalmazott református lelképásztor testvérünk 72 esztendősen korábban visszaadta lelkét Teremtőjének. Temetésére április 14-én került sor Máramarosszigeten.

ISSN–1223–8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400079 Kolozsvár Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz. Telefon: 0731 019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro <http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában.

Felelős vezető: Dávid Zoltán

Olvasószerkesztő: Sztranyiczki Mihály

Műszaki szerkesztő: Bálint Lajos

Tördelés: Czirmay Ágnes

